

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

กิเลสกับธรรม

ก่อนจั่งหัน

ท่านทั้งหลายสังเกตดูนะ สถานที่ใดมีธรรมมาก คือมีผู้ปฏิบัติธรรมมาก สถานที่นั้นจะมีความสงบร่มเย็น ถ้าสถานที่ใดไม่ค่อยมีธรรม ไม่มีผู้ปฏิบัติธรรม ร้อนมากนะ สังเกตดูวัด วัดก็วัดต่างวัด นี่เราพูดตามความสัตย์ความจริงตามอรรถตามธรรม วัดต่างวัด ถ้าวัดใดสถานที่ใดเป็นวัดที่พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มองดูประชาชนญาติโยมนำดูน่าชม ถ้าที่ไหนเป็นธรรมดาเหลวแหลกอย่างนั้นแหลกไปหมด พระก็แหลก ประชาชนก็แหลก ไฟก็เอา เราเอาเพียงเท่านั้นเทียบส่วนใหญ่ อันนี้โลกทั้งโลกมีธรรมที่ไหน เพราะฉะนั้นมันถึงกั๊กกันแหลกๆ ไม่ต้องพูดไปที่อื่นที่ไหน ดูเมืองไทยเรานี้เป็นไร เมืองไทยมีแต่ลูกชาวพุทธๆ

อย่างรัฐบาลอย่างนี้ก็เป็นลูกชาวพุทธ เตี้ยวันนี้มันกลายเป็นลูกชาวเผ่าชเวดชัยชาวมาร ชาวมหาภัยแก่ชาติของตนโดยไม่ฟังเสียงใคร หน้าที่ด้านที่สุดคือรัฐบาลชุดนี้ เปิดให้ชัดเจน นี่เอาธรรมเปิด มันไม่ได้ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม มันจะกอบจะโกยจะเป็นบ้าอำนาจแต่คนเดียวๆ ใบบ้าอำนาจนี้จะทำให้โลกให้ล่มจมได้ ถ้าเป็นธรรมรู้ตัวรู้ชั่วไม่มีใครเกินพวกนี้ ว่าศึกษาก็ศึกษามากมายกายกอง ดอกเตอร์ ดอกแต่อะไร ตั้งแต่เกิดมาโคตรหลวงตาบัวไม่เคยมีดอกเตอร์แหละ แต่มันก็มีเต็มอยู่ในวงนั้นนะ อันนี้พวกดอกเตอร์ดอกแต่ที่ไม่มีธรรมเลยมันเป็นยักษ์เป็นมารทุกละทุกละเหลี่ยมร้อยพันพันคมที่จะทำลายคนอื่นอยู่กับพวกนี้ทั้งหมด

นี่เราพูดถึงเรื่องธรรม ธรรมเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร เอา ดูหัวใจเรา วันไหนที่จิตใจมีอารมณ์มาก ยุ่งเหยิงวุ่นวายเพราะเหตุการณ์ต่างๆ กระทบกระเทือนมาก วันนั้น หัวอกคนนั้นจะแตกนะ ดูหัวอกตัวเองนั้นซิ ใครก็ตามถ้ามีเรื่องมากๆ นั้นละหัวใจจะแตกได้ถ้าธรรมไม่เข้าไปประงับ ธรรมระงับเข้าไปสงบๆ ได้ ธรรมดาจิตตภาวนานี้ที่ว่าไม่ค่อยรวมๆ คือมันเป็นบ้ากับกิเลส กิเลสไสมันออกไปมันก็ติดก็ตื่นละซิ หาความสงบไม่ได้ บังคับเข้าไป เอาธรรมบังคับเข้าไปดังที่เราเคยพูดเสมอ เอาคำบริกรรมดีเข้าไป คำบริกรรมพุทธโธๆ เป็นภาษาธรรม เป็นธรรมออกทำงาน ความคิดแปลกๆ ทั้งหลาย เป็นเรื่องของกิเลส ความคิดของธรรมเป็นน้ำดับไฟ บังคับไว้ๆ มันไปไหนไม่ได้ละ ไม่เหนื่อธรรมไปได้ สงบเย็นเลยๆ

ดูเอาซิดูหัวใจเรา วันไหนหัวใจมีธรรมมากธรรมน้อย ดูตัวเอง ถ้ามีธรรมมากใจสงบร่มเย็น สง่าผ่าเผย ถ้ามีแต่กิเลสทำงานบนหัวใจแล้วเป็นพินเป็นไฟไปตลอด ดูเอา

ตัวเราคนเดียวแล้วขยายออกไปมันก็เข้าใจกันได้หมด หัวใจทุกคนๆ มีกิเลสทุกคน ถ้ามีธรรมเข้าไปทุกคนจะรู้ทั้งสองอย่างเลยนะ นี่มันไม่ค่อยมีธรรมนั้นซิ เราจึงสงสาร สอนเท่าไรก็สอน ยิ่งจวนจะตายเท่าไร ท่านทั้งหลายดูหลวงตาบัวชิวจะอยู่ไปสักกี่ปี ดูเอาที่แล้วกัน เราจะอยู่สักกี่ปี ที่จะมาห้วงเจ้าของนี้บอกไม่มีเลย ดูซินะ แทนที่จะมาห้วงเจ้าของ

เฒ่าแก่ชรามาแล้วยิ่งน่าจะห้วงเจ้าของมาก เปิดเผยเลยบอกว่าไม่มี รอแต่จังหวะของธาตุขันธ์เท่านั้น มันทำงานไปได้แค่นั้นๆ บกพร่องตรงไหนก็เหี่ยวยากันไปธรรมดาๆ แต่ความห้วงโยมมาก ห้วงโลกห้วงสงสาร ห่วงพี่น้องชาวโลกเรานั้นละ สัพเพสตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลาย ห่วงมากนะ เพราะมันไม่มีที่ยึดไม่มีที่เกาะ คว่าโน้นคว่านี่มีแต่คว่าน้ำไหลทั้งนั้น เรื่องวัตถุภายนอกถ้าไม่มีธรรมเข้าไปเกี่ยวข้องแล้วคว่าน้ำไหลๆ ทั้งนั้น ถ้ามีธรรมแล้วสิ่งเหล่านั้นเป็นคุณเป็นประโยชน์ สำคัญที่จิตไม่มีที่พึ่งที่เกาะเลยนี่มันน่าสงสารเอามากจริงๆ

นี่เปิดเผยเลยหัวใจเราหมดเรื่องที่ยึดไม่ที่ยึดที่ไหน หมดปัญหาโดยประการทั้งปวง มีแต่ความเมตตาเต็มหัวใจดวงนี้กระจายออกทั่วโลก เพราะฉะนั้นไปที่ไหนๆ เราพูดอย่างตรงไปตรงมา มองเห็นเขาไปขายของตามข้างถนน ใส่รถอะไรขายไปตามทาง ถ้าไม่กลัวเสียเวลาที่เราจะไปข้างหน้าแล้วจอดปั๊บบ้าง ชื้อของเขา ชื้อของเขาแล้วเอาขึ้นหนึ่งนิดหน่อย แล้วก็มอบปัจจัยๆ ให้เขา นี่คือการเมตตาไม่ใช่อะไรนะ ไปที่ไหนมันถึงกันหมด ความเมตตาไม่มีสูงมีต่ำ ไม่มีชาติชั้นวรรณะ ขอให้ความเมตตาเข้าถึงเถอะจะสนิทสนมกันทันที ผากเป็นผากตายกันได้ทันที นี่ความเมตตา

ถ้าเรื่องกิเลสเข้าแทรกแล้ว โอ้ย เยอหยิ่งจองหองพองตัวทุกอย่างอยู่กับกิเลสทั้งหมด นี่ละธรรมกับกิเลสต่างกันอย่างนี้ ท่านทั้งหลายดูเอา วันนี้พูดเรื่องกิเลสกับธรรมมันแทรกอยู่ในหัวใจของคนเรา ถ้าวันไหนกิเลสมีอำนาจมาก วันนั้นเจ้าของทุกข์มาก วันไหนมีธรรมเป็นเครื่องระงับวันนั้นสงบเย็นใจๆ นี่พูดเปิดเผยให้ชัดเจน พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอแล้ว เราได้ชื่นเวທີมาแล้วเกี่ยวกับเรื่องพุทธศาสนา ฟาดกับกิเลสพังทลายตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่มีกิเลสตัวใดเหลือเลย นั่นละที่นี้มีแต่ธรรมล้วนๆ เต็มหัวใจ ธรรมความเมตตาจึงอ่อนน้อมเป็นอันเดียวกันไปหมดเลย

เสียงวากๆ วิกๆ พูดให้ชัดเจนมีแต่เสียงอรรถเสียงธรรม ไม่ได้เป็นเสียงโมโหโทโส เห็นใครก็จะกัด อะไรก็จะต้มยำ ไร่ปุ๊กก็ไร่หอยงมาผ่านหน้าก็จะต้มยำๆ จะมีอะไรก็มีแต่ความเมตตาเขาเท่านั้น ไม่อยากกินเนื้อหมา ใครจะอยากกิน มันเป็นในหัวใจสนิทกันหมด ขอให้มีความเมตตาในใจเถอะ มีมากมีน้อยจะเชื่อมโยงถึงกันไปหมดเลย ต่างกันกับกิเลส พากันจำเอา ให้พากันอบรมจิต

เวลากลางคืนไม่มีงานการอะไร อย่าเอาความยุ่งยากวุ่นวายต่างๆ เข้ามาตีหัวใจ ให้เอาธรรมเข้าในหัวใจตีความยุ่งยากออก ใจสงบด้วยการภาวนา ใครจะภาวนาธรรม บทใดก็ตาม ให้ภาวนา นี่ละสิ่งที่เลิศเลอที่สุดที่เกาะติดๆ ยึดได้ ฝากเป็นฝากตายได้คือ ธรรม นอกนั้นฝากไม่ได้ แต่ความจำเป็นที่จะต้องอาศัยกันก็มี ร่างกายของเราก็อาศัยสิ่ง เหล่านั้นทั้ง ๆ ที่มันจะพัง สิ่งเหล่านั้นก็จะพัง ถึงจะพังก็ตาม ก่อนพังก็ต้องได้เยียวยากัน ไป นี่ละสิ่งภายนอกมีความจำเป็นกับเราเป็นอย่างนี้ แต่ใจนี้จำเป็นตลอดเวลา จำเป็น มากทีเดียว

โลกไม่มีที่พึ่งที่ยึดที่เกาะคือธรรม โลกถึงไขว่คว้ายุ่งไปหมด มันเคยเป็นอย่างนี้ ตลอดมาและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไปที่เรียกว่าวิภูวน มันวุ่นไปวนมาอยู่อย่างนี้ พวกกันจำ เอาณะ เอาละทีนี้จะให้พร

หลังจ้งหัน

วันนี้เราไปจะไปดูเครื่องมือแพทย์ตาที่เวียงจันทน์ ที่ให้ไปแล้วนั้นดูเหมือน ๑๓ ล้าน ที่นี้มันจะขาดตกบกพร่องอะไรๆ สำหรับตานะ เอาตาอันดับหนึ่งก่อน วันนี้ตั้งหน้า จะไปดูตา จะพยายาม อันนี้ขึ้นอยู่กับหมอเหมือนกัน หมอไม่ครบเครื่องมือก็ครบไม่ได้ มีเครื่องมือหลายชนิดที่เกี่ยวกับเรื่องหมอหลายคน วันนี้จะไปดูให้ชัดเจน ถ้าแน่ใจแล้ว ก็จะสั่งตุ้มเลย ที่เริ่มเวลานี้ก็บุรีรัมย์ บุรีรัมย์นี้เราตกลงเอง ย่านนั้นจังหวัดไหนที่ จำเป็นๆ เกี่ยวโยงกันมาถึงไหนๆ ก็ไปลงกันที่บุรีรัมย์ เพราะบุรีรัมย์นี้จะวิ่งถึงโคราช ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบล บุรีรัมย์เรื่องตานะ

แล้วก็มาคิดถึงเรื่องทางนี้อีก เพชรบูรณ์ ย่านนี้ลำบากมาก ก็จะเอาเพชรบูรณ์ ทางพิษณุโลกเราพิจารณาตามหลัง พอดีพิษณุโลกทราบโดดมาเลย ตกกลงเลยให้ทั้ง เพชรบูรณ์ทั้งพิษณุโลกด้วย อย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ ตั้งใหม่ ๓ จุดแล้ว ส่วนเวียงจันทน์เริ่ม มาก่อนแล้ว เรื่อยๆ อย่างนี้ สิ่งของเราที่เอาไปเพียงติตรถเราเท่านั้น หากว่ามีความ จำเป็นก็สั่งทางโน้นให้มารับเอาตามที่เราเคยให้ เราสั่งให้มารับ ทางนี้ก็เตรียมให้ อันนี้ ไม่ได้เตรียมอย่างนั้น เราตั้งใจจะไปดูเครื่องมือตาต่างหาก ติดตามเครื่องมือตา ถ้าควร จะครบเราจะให้ครบ ส่วนมากขึ้นอยู่กับหมอ ถ้าหมอไม่ครบเครื่องมือตาก็ครบไม่ได้

โรงพยาบาลไหนก็ตามที่เกี่ยวกับตา ก็ต้องเอาหมอเป็นเครื่องยืนยัน ทางบุรีรัมย์ เขายืนยันมาแล้วว่าหมอกำลังเรียนกำลังจบหรืออะไร จะให้ครบเขาวางั้น เขาว่าจะมาหา เรา ไม่จำเป็นต้องมา เอาตามกำหนดที่ตกลงก็แล้วกัน ไม่ให้หมอเข้ามา เช่นหมอครบ ให้ครบเราวางั้น ทางนี้จะสั่งให้ครบเหมือนกัน ทางเพชรบูรณ์กับทางพิษณุโลกก็แบบ เดียวกัน คือให้หมอครบ โห แผนกตานี้หมอหลายหมอเหมือนกันนะ ดูว่าที่อุดรมันสี่ หรือห้าหมอ เฉพาะตานะ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าหากว่าหมอไม่ครบเครื่องมือเอามากก็ไม่

เกิดประโยชน์ หมอต้องประจำเครื่องมือเครื่องนั้น ๆ ชำนาญไปคนละทิศละทาง ว่าหมอครบแล้วทางนี้ก็ให้ครบ สะดวกเลย

คือจะหาจุดสำคัญ ๆ นะ ที่เราทำนี้เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วเราค่อยทำ เช่น อย่างตานี้ อวัยวะของเรานี้ตาเป็นอันดับหนึ่ง ไปที่ไหนต้องอยากรู้อยากเห็นนี้สำคัญ ขอบเมืองไทยทางนั้น ขอบเมืองไทยทางนี้วิ่งถึงกันเพ่นพ่าน ๆ ถึงกันหมดเพราะอะไร เพราะตาดี อยากรู้อะไรไปดูนั่นดูนี่ใช้ไหมล่ะ เกี่ยวกับทั่วประเทศไทย ตา ตาบอดเสียอย่างเดียวไปไม่ได้ ไม่มีความหมาย เราเอาจุดนี้ละ คนตาบอดหมดความหมายเลย ถ้าพูดแล้วยังไม่มีใครยอมเชื่อ เอาปัจจุบันเลย ยกภาพพจน์ขึ้นที่นี้เลย ยกภาพพจน์เป็นยังงายยกภาพพจน์ขึ้นปัจจุบันนี้ เอาเดี๋ยวนี้

อ้าว พวกนี้ตาบอดทั้งหมด ไปเอาไม้มาให้เรา เอาไม้มานี้ ไปกลับบ้าน พอว่ากลับบ้าน ไล่ พวกตาบอดก็วิ่งชนนั้นชนนี้ ตีเปี้ยะ ๆ พวกตาดีมันรอดไปได้เข้าใจไหม พวกตาบอดนั้นชนนั้นชนนี้ ตีเปี้ยะนี้ทั้งกลัวเจ็บทั้งกลัวถูกตี ออกไม่ได้ อันไหนที่ออกได้ ชี้กับเขี้ยวแตกกราดเลยนั้นเห็นไหม เป็นงั้นนะ ชี้เขี้ยวแตกกราดเลย ไล่ออกตีออกคนตาบอด ถ้าตาดีบอกว่ไปมันวิ่งเลย ต่างกันอย่างนี้นะ เราจึงเอาจุดนี้ คนตาบอดไปนั่งอยู่บนกองเงินกองทองมีความหมายอะไร ไม่มี ตาสำคัญนะ จึงต้องได้พยายาม

ที่ตั่งนี้คือเราจะตั้งขยายไปเป็นจุด ๆ ตามกำลังทรัพย์สมบัติทั้งหลายที่มีมากน้อย เราจะตั้งทั่วประเทศไทยวางั้นเถอะ ถ้าเราไม่ตายจะตั้งทั่วไปหมดเลย ขึ้นตรงไหนที่จำเป็น ๆ จนตรอกจนมุมก่อน อย่างที่วานี้ที่จนตรอกจนมุมเราก็ให้ เช่นอย่างเวียงจันทน์นี้ ประเทศลาวทั้งประเทศหาเครื่องมือตาไม่มี เราจึงต้องรีบเอาตรงนี้ก่อน ย้อนไปคราวนี้ก็จะไปถามเรื่องตาดกกลางกันอย่างแน่นอน ถึงหมอลืออะไรครบหรือไม่ครบ ถ้าครบให้เลยเขี้ยว จะสั่งมาตุ้มเลย อ้าว หมดเป็นหมด จนเป็นจน ลูกศิษย์เราเออะ คว่าเอากระเป่าไหนลากออกมาฉีกดูเลย จนตรอกก็ต้องวิ่งหาลูกศิษย์ ไปหาที่อื่นเขาเอาไม้ไล่ตีเอาเข้าใจไหม ไม่ไป ไปหาที่ไม้ไม่ตีละ ฉีกกระเป่าเลย ไหนเงินเอามา

โห ตาสำคัญมากนะไม่ใช่ของเล่น ตาบอดเสียอย่างเดียวหมดความหมาย ไปนั่งอยู่บนกองเงินกองทองก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรตาไม่เห็น ถ้าตาเห็นนึ่ง่อยเปลี้ยเสียแข้งเสียขาตามันสอดส่องเห็นหมด ไปได้ทั่วโลกดินแดนคนตาดี คนตาบอดไม่เห็นไปไหนเขาเที่ยวเมืองนั้นเมืองนี้ อย่างเมืองไทยเราเป็นบ้าเทียวนี้ มีแต่คนตาดีนะไป ถามซิคนตาบอดไม่มีใครไปละ มีแต่คนตาดี เอาตรงนั้นซิ ความหมายอยู่กับตานี้สำคัญมาก อวัยวะของเราตาเป็นสำคัญ ตื่นขึ้นมาปั้มมองเห็นแล้ว

มีจนก็ตามตาไม่จนทางการรู้การเห็นพอใจ นั้น ไปนั่งอยู่บนกองเงินกองทองตาบอดไม่มีความหมาย เนาะต่างกันอย่างนี้นะ คนทุกข์คนจนมีความหมายเต็มตามัน ไป

ได้หมดเลย ดู ชม นี่ก็เก้าโมงแล้ว นี่ก็จะเตรียมของเท่าที่เอาไป คราวนี้ตั้งใจจะไม่ได้ไป ให้อะไรมากนัก แต่ให้เต็มรถของเราไปทุกคัน นี่ไปสองคันแล้วซื้อเครื่องกระป๋องไป รถปิกอัพเลยให้เขาไปก่อนล่วงหน้าสองคันแล้ว คันของเราก็จะตามไป คันไหนตามไปเราก็จะจับยึดของใส่ในโกดังของเราเนี่ย จะจับยึดใส่หมด เข้าใจไหมพวกนี้ใครแอบไป เอ้าไป เราจะจับยึดใส่จนเต็มรถ จนเจ้าของมันขึ้นนั่งบนหลังคา มันเป็นอย่างใจอยากไปนักพวกนี้ เอากันอย่างนั้นซิ

เราไปแจกแต่ละครั้งนี่เขาแจกทั่วโรงพยาบาลนะ ทั่วประเทศลาว เขาไปแจกหมดทุกโรงเลย ที่เอาไปอย่างคราวที่แล้วนี้ รถสิบสี่รวม ๗ คันเลย เต็มเอี้ยดเลย เราเตรียมของไว้เต็มศาลาเอาให้ไปเลย เขาแจก โห้ย จนเป็นเดือนกว่าจะเสร็จของเล่นเมื่อไร เขาแจกทุกโรงพยาบาลไปเลยๆ คราวนี้ข้าวไม่เอา เอาที่ราคาสูงกว่าข้าว ที่เอาไปวันนี้จะเอาที่มีราคาสูงกว่าเอาไปๆ แต่ข้าวเวลาสั่งเขาเราก็ค่อยตุนให้เลยทีเดียว สงสารจะทำไง สัพเพ สตตะตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น มีใกล้มีไกลที่ไหน ใครที่จำเป็นควรจะได้รับสงเคราะห์เล็กน้อยเพียงไรก็หวังพึ่งผู้อื่นอยู่แล้ว เจ้าของพึ่งเจ้าของไม่ได้ พึ่งผู้อื่นก็ต้องช่วยกัน

มนุษย์เราอยู่ร่วมกันด้วยน้ำใจเป็นสำคัญ พี่น้องทั้งหลายอย่าเห็นสิ่งอื่นใดยิ่งกว่าน้ำใจนะ น้ำใจเป็นสำคัญมาก สมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยอยู่ที่น้ำใจของผู้เป็นเจ้าของ ผู้เป็นเจ้าของเป็นคนกว้างขวางมากน้อยแคไหนจะทำประโยชน์ได้มากมายแล้วโลกทั้งหลายเขารักเขาเคารพนับถือ ชุ่มเย็นไปหมด การเสียสละไปที่ไหนชุ่มเย็นไปหมด ความตระหนี่ถี่เหนียวไปไหนดิบตันอันตุนนะ ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม แม้ตั้งแตในงานศพไปดูในงานศพก็รู้ ใครเป็นนิสัยกว้างขวางแล้วไปดูในงานศพคนเต็มหมดเลยนะ ถ้าคนไหนคับแคบดิบตันแล้วไปไม่ค่อยมีคน มีก็มือน้อยนั้นละ ไปแบบขัดไม่ได้ไป แต่ไปด้วยน้ำใจของผู้ตายนี้มีน้ำใจขนาดไหน นั้นละมาด้วยน้ำใจ มาด้วยน้ำใจทั้งนั้นแหละ ให้พากันจำเอา

น้ำใจเป็นสำคัญนะ อยู่ด้วยกันอย่าคับแคบดิบตันต่อกัน ให้มีความเสียสละ มีมากมีน้อยช่วยเหลือกัน เห็นมีความจำเป็นที่ตรงไหน แม้ที่สุดไปกลางทางรถเสียรถอะไรก็ควรจะได้ถามกัน เรื่องราวจำเป็นอะไร ควรช่วยเหลืออะไรก็ให้ช่วยเหลือ ตามถนนหนทางมี ก็ให้ดูกันช่วยกัน อย่าเห็นแก่ผ่านได้ผ่านไป เวลาเราเป็นเขาผ่านไปแบบเดียวกันว่าไง เราอาศัยใคร เป็นอย่างนั้นนะ น้ำใจสำคัญมากทีเดียว

อย่างที่เราไปช่วยโลกนี้เราก็ไปด้วยน้ำใจของเรา ลูกศิษย์ลูกหาเป็นห่วงเป็นใยกลัวเป็นกลัวตายเพราะเฒ่าแก่ชรา แก่ๆ ไปมันอยากแก่ เวลาใช้ได้จะใช้มันไปอย่างนี้แน่ะเป็นอย่างนั้นนะ เราไม่ได้คิดถึงเรื่องความเป็นความตายของเรา มีแต่ความเมตตา

ครบไปหมด ไปไหนจึงไปตลอดเวลา เพราะน้ำใจ วันนี้ไม่พูดอะไรมากละ พูดแล้ว
พอสมควรแล้ววันนี้ พูดเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz